

Betænkning

over forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og andre familieydelse. (Indtægtsgraduering af børnetilskud).

(Afgivet af socialudvalget den 19. august 1976).

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder modtaget henvendelse fra Hillerød børnehaven samt haft samråd med socialministeren, som tillige har besvaret skriftligt stillede spørgsmål.

Udvalget har indgående drøftet spørgsmålet om, hvorvidt der i lovforslaget bør indføres en dispensationsadgang, således at der kan ske omberegning af børnetilskud, såfremt det må antages, at indkomstforholdene i året, for hvilket børnetilskuddet udbetales, vil afvige væsentligt fra den indtægt, der indgår i de allerede foretagne beregninger. Forhandlingerne i udvalget om indførelse af en dispensationsadgang har ikke givet grundlag for fremsættelse af ændringsforslag.

Det har endvidere været drøftet, med hvor store beløb det almindelige og det forhøjede børnetilskud skal nedsættes liniært (i modsætning til graduert) for at opnå en besparelse af samme størrelse, som efter lovforslaget opnås ved graduert nedsættelse.

Et *mindretal* (venstres medlemmer af udvalget) har herefter stillet nedenstående ændringsforslag, hvorefter besparelse i sam-

me omfang som lovforslagets opnås ved liniær nedsættelse af de nævnte børnetilskud.

Herefter indstiller et *mindretal* (socialdemokratiets, det radikale venstres og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *andet mindretal* (fremskridtspartiets, socialistisk folkepartis og Danmarks kommunistiske partis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *flertal inden for mindretallet* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) udtaler:

Lovforslaget indebærer, at antallet af offentligt ansatte øges. På grund af den skadelige skattelovgivning, vi har her i landet, vil forskelsbehandlingen mellem gifte og ugifte være stærkt udtalt, hvis lovforslaget gennemføres. Som et grelt eksempel på denne forskelsbehandling kan følgende anføres:

Et ægtepar, hvor den ene ægtefælle har særbørn og ingen indkomst, medens den anden ægtefælle har betydelig indkomst over de 110.000 kr., vil få fuldt børnetilskud, medens et ægtepar med fællesbørn, hvor den ene har indtægt som faglært og den anden som ufaglært på tilsammen over 110.000 kr., vil blive ramt af loven.

Det uheldige samspil imellem skat og sociale ydelser øger den økonomiske ulighed imellem gifte samlevende og ugifte samlevende med samme husstandsindkomst.

Så længe indkomstskatten ikke er fjernet, ville en linær nedsættelse af børnetilskuddene være det rimeligste, idet en sådan ordning kunne gennemføres uden omkostninger i form af en forøgelse af det administrative personale.

Spareforslaget betyder en reallønsnedgang, som især vil ramme mellemindtægterne.

Et *mindretal inden for mindretallet* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) udtaler, at socialistisk folkeparti ved tidligere lejligheder har talt for, at der kunne være noget socialt retfærdigt i at gøre børnetilskuddet afhængigt af forældreindtægten. Dette er fortsat socialistisk folkepartis principielle standpunkt. Imidlertid finder mindretallet af flere grunde det foreliggende forslag uacceptabelt. Det skal ses som led i den større helhed, i hvilket det indgår, og som udgør et meget alvorligt angreb på almindelige lønmodtageres realindkomster. I denne situation kan mindretallet ikke acceptere, at familier med børn skal rammes ekstra hårdt. Hvis et beløb svarende til det, der spares på forslaget, var blevet anvendt f.eks. til at lette byrderne for de fattigste børnefamilier eller til at lette betalingen for daginstitutionspladser, kunne socialistisk folkeparti have støttet det.

Derudover anser mindretallet den skattepligtige indkomst for at være et aldeles uanvendeligt instrument til udmåling af sociale tilskud, så længe der ikke er foretaget en grundig oprydning i den fradragsjungle, der gør det muligt for befolkningsgrupper med høje indtægter at manipulere deres skattepligtige indkomst til et minimum, mens almindelige lønmodtagere uden særlige fradrag ikke har denne mulighed.

Et *andet mindretal inden for mindretallet* (Danmarks kommunistiske partis medlem af udvalget) kan under de nuværende forhold ikke acceptere sociale nedskæringer under nogen omstændigheder. Ændringer i retning af indtægtsbestemte ydelser kan kun forhandles med mindretallet, hvis der anvendes en bruttoberegning. Mindretallet kan ikke medvirke til ensidigt at øge skattetrykket på 125.000 familier med det eneste kriterium, at de har forsørgerpligt over for børn.

Et *tredje mindretal* (venstres medlemmer af udvalget) vil nærmere redegøre for sin stilling.

Et *fjerde mindretal* (det konservative folkepartis medlem af udvalget) er imod indtægtsbestemte børnetilskud og vil nærmere redegøre for sin stilling.

Ændringsforslag.

Af et *mindretal* (Peter Holst (V), Bertel Haarder (V), Anna Dorith Skriver (V) og Jacob Sørensen (V)):

Til § 1.

1) Nr. 1 affattes således:

„1. I § 2, stk. 1, ændres „1.568 kr.“ til: „1.420 kr.““

2) Nr. 2 affattes således:

„2. I § 2, stk. 2, ændres „2.364 kr.“ til: „2.216 kr.““

3) Nr. 4, 5, 9 og 10 udgår.

Til § 2.

4) Paragraffen affattes således:

„§ 2.

Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende, dog træder § 1, nr. 1 og 2, først i kraft den 1. april 1977.“

Til lovforslagets titel.

5) Undertitlen affattes således:

„(Nedsættelse af almindeligt og forhøjet børnetilskud).“

Bemærkninger.

Til nr. 1 og 2.

Der henvises til ovenstående bemærkninger i betænkningens tekstafsnit.

Til nr. 3-5.

Ændringsforslagene er konsekvens af ændringsforslag nr. 1 og 2.

Peter Holst (V). Bertel Haarder (V). Anna Dorith Skriver (V).

Jacob Sørensen (V). Jørgen Junior (FP). Maisted (FP). Jytte Røge (FP).

Inge Krogh (KrF). Albertsen (S). Hjortnæs (S). Inge Fischer Møller (S).

Winnie Russell (S). Tastesen (S), Gunner Baunsgaard (RV).
formand.

Ebba Strange (SF). Hanne Reintoft (DKP). Karen Thurae Hansen (KF).